

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1457 ²	Κυριακὴ Γ' Λουκᾶ (Λουκ. 7,11-16) 8 Ὀκτωβρίου 2017 (2008)	Συντάκτης † ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Γύρω ἀπὸ τὴν χηρεία

«Υἱὸς μονογενῆς τῆ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἦν χήρα» (Λουκ. 7,12)

ΤΑ βιβλία τοῦ κόσμου, ἀγαπητοί μου, οἱ ἱστορίες, μιᾶνε γιὰ μεγάλα πρόσωπα καὶ κατορθώματα. Τὸ Εὐαγγέλιο μιλάει γιὰ ταπεινοὺς ἀνθρώπους τῆς ἀρετῆς. Ἀπόδειξις ἡ σημερινὴ περικοπὴ. Μιλάει γιὰ μιὰ ἡρώίδα. Παντρεύτηκε νέα, ἀλλὰ σύντομα ὁ ἄντρας τῆς πέθανε. Τὸ εὐαγγέλιο μὲ μιὰ λέξι περιγράφει τὴν τραγωδίᾳ τῆς· «καὶ αὕτη ἦν **χήρα**», λέει (Λουκ. 7,12).

Ἡ χήρα αὕτη εἶχε ἓνα **ἀγόρι** μονάκριβο· ἦταν ἡ παρηγοριὰ κ' ἐλπίδα τῆς. Ἀλλὰ τὸ παιδί ἀρρώστησε. Αὕτη ἔκανε τὸ πᾶν· ξενύχτησε, ἔτρεξε, προσευχήθηκε. Μὰ οἱ βουλὲς τοῦ Θεοῦ ἀνεξιχνίαστες· **ὁ χάρος ἦρθε καὶ τὸ πῆρε**. Ἔνα ἀστροπελέκι ἔπεσε καὶ πῆρε τὸν ἄντρα τῆς, δεύτερο τώρα πέφτει καὶ παίρνει τὸ παιδί τῆς. Κλαῖνε μαζί τῆς ὅλοι καθὼς τὴ συνοδεύουν.

Θεέ μου, θὰ σκεφθῆτε, δὲν εἶνε ἄδικο αὐτό;... Μὴν τὸ πῆτε. Ξαφνικὰ τὰ δάκρυα σταματοῦν, ὁ θρῆνος γυρίζει σὲ χαρά. **Τὸ παιδί ἀναστήθηκε!** Τί; Παράξενο φαίνεται. Δυσπιστοῦμε, εἴμαστε ἄπιστοι σήμερα. Φτάσαμε στὰ χρόνια ποὺ προέβλεψε ὁ Χριστός (βλ. Λουκ. 18,8). Τότε ὁμως ὅλοι εἶδαν τὴν ἀνάστασι τοῦ παιδιοῦ.

Ἄπιστε, θέλεις ἀπόδειξι τῆς ἀναστάσεως; Οἱ γεωργοὶ τώρα μὲ τὰ πρωτοβρόχια σπέρνουν τὴ γῆ. Τί εἶνε κάθε αὐλάκι; Ἔνας τάφος. Μέσα σ' αὐτὸν θάβεται ὄχι ἓνα κορμὶ ἀλλ' ὁ σπόρος. Αὐτὸς σαπίζει, ὅπως τὸ σῶμα στὸν τάφο, κὶ ἀπὸ τὸ σάπιο σπόρο βγαίνει νέα ζωὴ. Δὲν εἶνε αὐτὸ εἰκόνα τῆς ἀναστάσεως; Ἀπορῶ πῶς ὑπάρχουν ἄπιστοι. Αὐτὸς ποὺ ἔκανε τὸ σπόρο ἀφοῦ σαπίση νὰ βγαίνει σὲ νέα ζωὴ, ὁ ἴδιος εἶπε στὸ παιδί «Σήκω ἐπάνω», καὶ σηκώθηκε· ὁ ἴδιος εἶπε στὸ Λάζαρο «*Δεῦρο ἔξω*» (Ἰω. 11,43)· ὁ ἴδιος στὸ τέλος θὰ κἀνῃ καὶ τὴν **κοινὴ ἀνάστασι**.

***

Μποροῦμε νὰ ποῦμε, ἀγαπητοί μου, ὅτι ὁ Χριστός μὲ τὴν ἀνάστασι τοῦ παιδιοῦ **ἐπιβράβευσε τὴν ἀρετὴ** τῆς μητέρας. Ποιὰ ἀρετὴ;

Ἦταν πέθανε ὁ ἄντρας τῆς, αὕτη δὲν σκέ-

φτηκε τὸ εὐκόλο. Οἱ περισσότερες σήμερα, μόλις πεθάνῃ ὁ ἄντρας τοὺς κ' ἐνῶ δὲν ἔχει λειώσει ἀκόμα τὸ κορμὶ μέσα στὸν τάφο, ζητοῦν **νέο γαμπρό**. Ἔτσι ἔκανε αὕτη;

Θὰ πῆτε· Ὅποια ἢ ὅποιος χηρεύση σὲ νεαρὰ ἡλικία **εἶνε ἁμαρτία νὰ ξαναπαντρευτῆ**; Ὅχι, δὲν ἀπαγορεύεται. Ἐπιτρέπεται δεύτερος γάμος, καὶ σὲ σπάνιες περιπτώσεις τρίτος. Πέρα τούτου ὁμως ὄχι. Μόνο οἱ φράγκοι ἐπιτρέπουν τέταρτο γάμο· καὶ ὠρισμένοι, γιὰ νὰ παντρευτοῦν, ἀλλάζουν καὶ πίστι καὶ πᾶνε σ' αὐτούς. Ἡ Ἐκκλησία μας αὐτὸ δὲν τὸ ἐπιτρέπει.

Δὲ λέμε λοιπὸν ὅτι ἀπαγορεύεται ἄλλος γάμος. Τί λέμε· ὅτι **γάμος - διαμάντι εἶνε ὁ πρῶτος**. Αὐτὸς εἶνε εὐλογημένος. Φαίνεται κὶ ἀπὸ τὸ κείμενο τῆς ἀκολουθίας· διαφέρουν τὰ λόγια ποὺ λέει ἡ Ἐκκλησία στὸν πρῶτο γάμο ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Τὸν πρῶτο τὸν εὐλογεῖ, τὸ δεύτερο τὸν παραχωρεῖ, τὸν τρίτο τὸν ἐπιτιμᾷ. Ὁ πρῶτος λοιπὸν γάμος εἶνε ὁ εὐλογημένος.

Ἄν πάρουμε τὰ δικαιολογητικά, ποὺ προσκομίζουν οἱ μελλονύμφοι γιὰ τὴν ἄδεια γάμου, βλέπουμε νὰ γράφουν, ὅτι ὁ ἄντρας καὶ ἡ γυναῖκα «ἔρχονται σὲ πρῶτο γάμο». Σήμερα ὁμως, πολὺ συχνά, αὐτὸ εἶνε ἓνα ψέμα. Πρὸ ἐκατὸ ἐτῶν ἡ βεβαίωσις αὕτη ἦταν ἀληθινή· ὁ ἄντρας μιὰ γυναῖκα γνώριζε στὸν κόσμον, καὶ τὴν ἀγαποῦσε. Τώρα; «Ἐρχεται», λέει, «σὲ πρῶτο γάμο». Ἐννοεῖ μὲ στεφάνια· **χωρὶς στεφάνια** ὁμως πόσοι «γάμοι» ἔχουν προηγηθῆ;...

Κάποτε ἦρθε στὴ μητρόπολι κάποιος γιὰ νὰ πάρῃ ἄδεια γάμου. Τὸν ἤξερα, κ' ἐπειδὴ δὲν ἤθελα νὰ τὸν ντροπιᾶσω τὸν πῆρα ἰδιαιτέρως. –Θέλω νὰ μοῦ πῆς εἰλικρινῶς· –Παντρεύεσαι πρώτη φορά; –Ναί, βέβαια. –Ἐννοεῖς πρώτη φορά μὲ στεφάνια. Δὲ μοῦ λές, πόσες γυναῖκες πάνω - κάτω ἔχεις παντρευτῆ μέχρι τώρα μὲ τὸ **γαϊδουρινὸ «γάμο»**;... Ζορίστηκε, κοκκίνισε, τέλος λέει· –Ξέρω κ' ἐγώ; 15, 20, 30... – Μπράβο, λέω· καὶ μοῦ ἔρχεσαι τώρα νὰ σὲ

στεφανώσω; Ἡ Ἐκκλησία στεφανώνει ἐκεῖνον πού εἶνε καθαρὸς καὶ γνωρίζει πρώτη φορά τὴ γυναῖκα, καὶ τὴ λαχταράει μετὰ μέχρι τὸ θάνατο. Ὅταν ἓνας ἔχη μπουχτίσει τὶς γυναῖκες, πῶς ν' ἀγαπήσῃ; Γι' αὐτὸ ἔχουμε τόσα διαζύγια.

Ὅταν λοιπὸν λέμε γάμο, ἐννοοῦμε τὸν πρῶτο, τὸν πραγματικό, ὄχι τὸν ἄλλο τὸν ψεύτικο. **Μὰ ἔχει σημασία;** θὰ πῆς. Μεγάλη σημασία, ἀγαπητέ μου. Ὑπόθεσε ὅτι ἔχουμε δύο ποτάμια, κοντὰ τὸ ἓνα στὸ ἄλλο. Τὸ ἓνα ἔχει νερὸ κρύσταλλο, πίνεις καὶ δροσιζέσαι. Στὸ ἄλλο ῥίχνουν τὶς ἀκαθαρσίες καὶ τὰ λύματα. Σὲ ρωτῶ· εἶνε καλὸ τὰ δύο ποτάμια νὰ τὰ σμίξουμε; Ὅχι βέβαια· διότι τότε τὸ καθαρὸ νερὸ θὰ χαθῆ. Καὶ στὸ γάμο, ἂν ἡ κόρη εἶνε καθαρὴ καὶ τὴν πάρῃ ἓνας ἀκάθαρτος, τὴ λέρωσε κι αὐτήν.

Γονεῖς πού ἔχετε κορίτσια, προσέξτε πολὺ. Νὰ ἐξετάσετε τὸ παρελθὸν τοῦ γαμπροῦ· κι ἂν μάθετε ὅτι εἶχε σχέσι μετὰ ἄλλες γυναῖκες, μὴν τοῦ δώσετε τὸ κορίτσι σας, διότι θὰ γίνῃ δυστυχισμένο· ἂς εἶνε πλούσιος, ἐπιστήμονας, γιατρός, δικηγόρος, ὅ,τι καὶ νὰ 'νε. Σ' ἔνα χωριὸ τῶν Πρεσπῶν ἦταν ἓνα καλὸ κορίτσι. Ἀγάπησε ἓνα τσοπάνο, καὶ τὴν ἀγάπησε κι αὐτός. Καθαροὶ καὶ οἱ δύο, μετὰ ἄγνὸ ἔρωτα. Ἀλλὰ νὰ καὶ φτάνει ἀεροπορικῶς ἀπ' τὸ Σικάγο ἓνας Ἀμερικᾶνος. Ντυμένος ἄψογα, μετὰ γραβάτα κ.τ.λ., ἦρθε μετὰ αὐτοκίνητο. Θάμπωσε τὸν πατέρα καὶ τὴ μάνα, καὶ τί κάνουν· δῶχνουν τὸν τσοπάνο καὶ παίρνουν τὸν Ἀμερικᾶνο. Τὸ χωριὸ καλοτύχιζε· Μπράβο ἢ Μαρία πήρε πλούσιο, θὰ ζήσει καλά. Τί, τὸν τσοπάνο τώρα;... Ἔτσι ὁ τσοπάνος περιφρονήθηκε. Στὸν πατέρα ἐγὼ εἶπα ἰδιαιτέρως· –Κοίταξε καλά, ὁ Ἀμερικᾶνος δὲ μοῦ φαίνεται καλός. – Ὅχι, δεσπότη, τί εἶν' αὐτὰ πού λές; εἶνε εὐγενικὸ παιδί, μιλάει καλά, ξέρει ἀγγλικά· ἔπειτα, μετὰ τὰ λεφτὰ πού ἔχει, θὰ ζήσει ἢ κόρη μας καλά... Ἀφοῦ πέρασαν ἓνα - δυὸ μῆνες, φτάνει τηλεγράφημα ἀπ' τὸ Σικάγο· «Πατέρα, ἔλα νὰ μετὰ πάρῃς, κινδυνεύω...». Ὅπως ἐξακριβώθηκε, ὁ κύριος αὐτὸς εἶχε ζήσει «βίον καὶ πολιτείαν» μετὰ γυναῖκες Ἀμερικᾶνες καὶ Πορτογαλέζες. Πῶς αὐτὸς νὰ κἀνῃ οἰκογένεια;

Γι' αὐτὸ κ' ἐμεῖς οἱ κληρικοί, γιὰ νὰ λέμε ἀλήθεια καὶ **νὰ μὴ γινώμαστε θεομαῖχτες** καὶ λέμε ψέματα μέσα στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, δὲν πρέπει νὰ δίνουμε ἄδεια γάμου χωρὶς ἔρευνα. Ὁ πρῶτος γάμος εἶνε χρυσάφι, οἱ ἄλλοι εἶνε ψεύτικα νομίσματα.

Καὶ γιὰ νὰ εἴμαστε δίκαιοι, αὐτὰ πού εἶπαμε γιὰ τὸν ἄντρα, **ἰσχύουν καὶ γιὰ τὴ γυναῖκα.** Κ' ἐσὺ ὁ νέος πού πρόκειται νὰ παντρευτῆς, πρόσεξε καλά. Ἄν αὐτὴ ἢ κοπέλλα γυρίζῃ δε-

ξιὰ κι ἀριστερὰ μετὰ τ' αὐτοκίνητα κ' ἔχη σχέσι μετὰ ἄλλους ἄντρες, ἂν βάφεται κ' ἐπιδεικνύεται, μὴ τὴν πάρῃς· θὰ κλάψῃς πικρά.

Αὐτὰ εἶνε μερικὲς σκέψεις ἐπάνω στὸ ῥητὸ «*καὶ αὕτη ἦν χήρα*».

* * *

Ἡ γυναῖκα τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου δὲν γνώρισε, ἀγαπητοί μου, ἄλλον ἄντρα. Ἔμεινε **πιστὴ στὴ μνήμη τοῦ συζύγου** της. Πέθανε ἐκεῖνος; δὲν ἀποφάσισε νὰ πάρῃ ἄλλον.

–Τί εἶν' αὐτὰ πού μᾶς λές τώρα; θὰ πῆτε. Ἄν δὲν θέλετε ν' ἀκούσετε ἐμένα, τότε πηγαίνετε στὸ δάσος νὰ σᾶς διδάξῃ ἓνα πουλί – δὲν τὸ λέω ἐγὼ, τὸ λέει ὁ Μέγας Βασίλειος. Ποιὸ πουλί; **Τὸ τρυγόνι.** Εἶνε πιστὸ στὸ ταίρι του. Σκότωσε ὁ κυνηγὸς τὸ ἀρσενικό; τὸ θηλυκὸ δὲ ζευγαρώνει μετὰ ἄλλο· σκοτώθηκε τὸ θηλυκὸ; τὸ ἀρσενικό δὲν πάει μετὰ ἄλλο· μόνο ἀλλάζει πλέον φωνὴ καὶ τραγουδάει λυπητερὰ ὅσο ζήσει. Κ' ἐσένα, πέθανε ἢ γυναῖκα σου; μὴ ζητᾶς ἄλλη γυναῖκα· ἢ πέθανε ὁ ἄντρας σου; μὴ ζητᾶς ἄλλον ἄντρα.

Ἡ χήρα τοῦ εὐαγγελίου θὰ σκέφτηκε γιὰ τὸ μονάκριβο παιδί της· Ἄν πάρω ἄλλον ἄντρα, πῶς θὰ τὸν δῆ τὸ παιδί μου;... Δυστυχισμένα τὰ παιδιὰ πού μπῆκε στὸ σπίτι **πατριός!** Μέσα στοὺς ἑκατὸ πατριούς ἓναν θὰ βρῆς ν' ἀγαπήῃ τὰ παιδιὰ τῆς γυναῖκας του ὅπως τὰ δικά του. Καὶ δυστυχισμένα τὰ παιδιὰ πού ἔχουν **μητριὰ**· μέσα στίς χίλιες, μητριεὲς μία θὰ βρῆς ν' ἀγαπήσῃ τὰ παιδιὰ τοῦ ἀντρός της ὅπως τὰ δικά της – ἢ μάνα δὲν ἀντικαθίσταται. Βιβλίον ὀλόκληρο θὰ μπορούσε νὰ γραφῆ γιὰ τὰ βάσανα πού περνοῦν παιδιὰ σὲ χέρια μητριῶν. Γι' αὐτὸ μυαλωμένος ἄντρας μετὰ παιδιὰ δὲν παίρνει ἄλλη γυναῖκα, καὶ μυαλωμένη γυναῖκα μετὰ παιδιὰ δὲν παίρνει ἄλλον ἄντρα.

Ἔτσι σκέφτηκε ἢ χήρα τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου καὶ γιὰ τὴν ἀρετὴ καὶ τὶς θυσίες της ὁ Χριστὸς ἀνέστησε τὸ παιδί της.

«**Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν**», λέμε στὸ ἐνδέκατο ἄρθρο τοῦ «*Πιστεύω*»· περιμένω ν' ἀναστηθῶ. Αὐτὴ εἶνε ἢ πίστι μας. Ὁ ὕπνος εἶνε ἓνας μικρὸς θάνατος καὶ ὁ θάνατος ἓνας μεγάλος ὕπνος, ὅπως εἶπε ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός. Γι' αὐτὸ μὴν κλαῖμε τοὺς νεκρούς. Κοιμῶνται. Μιὰ μέρα θὰ ξυπνήσουν, κ' ἐκεῖ στοὺς οὐρανοὺς, μαζί μετὰ τοὺς ἁγίους καὶ τοὺς ἀγγέλους, θὰ εἴμαστε ὅλοι μία οἰκογένεια, ἓνας λαός, μία βασιλεία, ἓνας παράδεισος, στὸν ὁποῖο θὰ δοξάζουμε Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα εἰς αἰῶνας αἰῶνων· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**